

Barraca dels camps de Can Miquel

Rubió

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Camps de Cal Miquel. Sud-oest de Sant Martí de Maçana
Emplaçament	Bosc de darrera Ca l'Eusebi
Alçada:	641

Coordenades:

Latitud:	41.68304
Longitud:	1.59819
UTM Est (X):	383330
UTM Nord (Y):	4615535

Classificació

Número de fitxa	08185 - 240
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Any	1878
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Falta la pedra cobertora.
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Difícil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08184A013000060000ZB
Autoria de la fitxa	Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.
Data de registre de la fitxa:	dl., 14/03/2022 - 12:51

Descripció

Barraca de planta circular construïda amb la tècnica de la pedra seca. S'hi accedeix per un portal de llinda plana orientat al sud-oest. A la llinda del portal hi ha la data gravada de 1878. La coberta és en forma de falsa cúpula i només li manca la pedra cobertora. A l'exterior conserva el ràfec realitzat mitjançant lloses planes volades. A les parets hi ha dues finestres, una més gran que l'altre, en forma d'espitllera.

Història

Les barraques o edificacions de pedra seca són construccions lligades plenament amb l'activitat agrària i, principalment a la vinya. La comarca de l'Anoia amb un relleu irregular i un terreny sec i pedregós va guanyar terreny mitjançant la construcció de marges de pedra seca per crear feixes on plantar-hi ceps i oliveres, creant la necessitat de construccions destinades a l'aixopluc i magatzem d'eines, les barraques. Les barraques són construccions realitzades amb la tècnica de la pedra seca, que consisteix en superposar i encaixar pedres de diverses mides sense cap material d'unió. La pedra s'obtenia del propi camp, un cop es llaurava. Alhora d'edificar les parets de la barraca ja es tenia en compte de deixar l'espai de la porta, finestres, armaris...En la majoria dels casos és una barraca simple amb un sol portal d'accés que permet el pas d'una persona, malgrat que també hi ha barraques dobles amb entrades independents, una per la persona i l'altre per l'animal. La funció d'aquestes construccions era la d'aixoplugar, un espai on guardar l'utillatge agrícola i també com a zona d'emmagatzematge. Malgrat que es desconeix l'antiguitat d'aquest tipus de construccions a la comarca de l'Anoia i a Rubió, tot apunta que la seva expansió es produí a partir de la segona meitat del segle XIX, abans de l'arribada de la fil·loxera a Catalunya. D'aquestes construccions també se'n localitzen de més tardanes, d'inicis del segle XX, que utilitzen el guix per unir pedres, materials ceràmics com la rajola o el maó i les teules per la coberta

Bibliografia

RIPOLL, R. (2003). Les construccions de paret seca a l'Anoia. A Els paisatges de la Vinya. Manresa: Centre d'Estudis el Bages.

ENRICH, MF; MIRET, MT; VICH, I. (2006): Pedra seca a l'Anoia. Carme, Orpí, La Pobla de Claramunt, la Torre de Claramunt. Ajuntament de La Pobla de Claramunt.

MIRET I SOLÉ, M.TRESA. (2006): Pedra seca a l'Anoia a Revista d'Igualada núm. 24. Desembre de 2006. Igualada.

